

netop til, at en gruppe, der laver et sådant arbejde, som er fuldstændig uundværligt i det daglige, bliver udsat for en generel kritik. Fordi ressourcerne er for små, betyder det, at de nu også skal opleve, at det offentlige anser dem for at være mere kriminelle end andre ansatte, der kommer i brugernes hjem eller på anden måde har adgang til deres værdier.

Vi skal værne om vore hjemmehjælpere og ikke møde dem med åbenlys mistro, for en sådan mistro smitter i hvert fald af på brugerne og gør dem endnu mere utrygge. Men selvfølgelig mener vi også, at den ældre, der har mennesker gående i sit hjem, skal føle sig tryk ved, at den hjælp, der kommer, også er en reel hjælp.

Enhedslisten kan altså heller ikke denne gang støtte forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Generelt mener vi i Kristeligt Folkeparti, at hjemmehjælperne gør et godt og prisværdigt arbejde. Vi mener ikke, de er mere kriminelle end andre grupper af ansatte, men vi mener heller ikke, der bør gives generel amnesti til ansatte, som er kriminelle, bare fordi de arbejder i kommunalt regi, og vi vil næsten betragte dette lovforslag som en slags amnesti.

Den enkelte må stå til regnskab for sine egne handlinger, ligesom tilfældet er for andre, der ikke er ansat i kommunerne. Yderligere mener vi, at kommunerne bør have helt klare instrukser og aftaler vedrørende disse forhold, både når det gælder de ældre og de ansatte. Vi vil dog gerne se dokumentation for, hvor stort problemet er på området, men vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg takker for de positive udmeldelser og skal også her konstatere, at her er vi kun for anden gang, så jeg ser frem til tredje gang, hvor flertallet begynder at vise sig.

Men jeg vil gerne have lov til at få fjernet nogle rene misforståelser. Der er ikke tale om, at Fremskridtspartiet ønsker at hænge hverken hjemmehjælpere, plejehjems personale eller andet omsorgspersonale ud, og det er også et svar til CD og fru Yvonne Herløv Andersen. Selvfølgelig skal forslaget omhandle hele området. Men vi har været nødt til at bruge nogle bestemte formuleringer, for alternativet kunne jo være et forslag om, at der skulle skaffes rene straffeattester, og det har vi valgt at lade være med.

I Fremskridtspartiet har vi prøvet at se forslaget som et principforslag. Hvis en kommune er erstatningspligtig over for den ældre, når hjemmehjælperen vælter en vase til 500 kr., er det uforståeligt for de fleste almindelige mennesker i befolkningen og i hvert fald for os i Fremskridtspartiet, at den ikke har nogen som helst forpligtelse, hvis den ældre får stjålet hele bankformuen eller hele smykkeskrinet.

Argumentet har ofte været, at man ikke kan forsikre sig imod forbrydelser, og det er normalt rigtigt. Men i dette tilfælde er det ikke rigtigt, for kommunerne har deres eget gensidige forsikringsselskab, og de kan forsikre sindssyge og alle mulige andre, som ingen andre vil forsikre. De kan simpelt hen vedtage, hvad det er, de vil forsikre og være omfattet af den gensidige solidaritet, der ligger i det gensidige kommunale forsikringsselskab, så lige præcis på dette område gælder det argument ikke.

Vi synes i Fremskridtspartiet, at det ikke bare er grotesk, men nærmest latterligt, at hvis man skal finde ud af, hvad det her drejer sig om, og hvorfor det ikke kan lade sig gøre, skal man ned og finde Christian V's Danske Lov. Det er børnelærdom, når man lærer jura, så kan man hælde 3-19-2 ud af det venstre øre, men for at vi også skal kunne høre, hvor tåbeligt det er, skal jeg citere det omtalte punkt i Christian V's Danske Lov. Her hedder det:

»End giver Husbond sin Tiener, eller anden, Fuldmagt paa sine Vegne at forrette noget, da bør Husbonden selv at svare til hvad derudj forseis af den, som hand Fuldmagt givet haver, og af hannem igien søge Opretnng.«

Lad det være svaret til Kristeligt Folkeparti: Der er ingen der får amnesti. Det fremgår af den sidste sætning »og af hannem igien søge Opretnng.«

Det, der skal gøres, er selvfølgelig, at kommunen griber ind i første omgang, for realiteten, når noget af det ulykkelige er sket, er jo netop, at man pålægger den ældre at anlægge civil søgsmål mod en person, som ikke har noget at give i erstatning, og det er urimeligt at forlange, at en 80-årig eller ældre person skal føre retssager, som er til ingen nytte. I det tilfælde må kommunen gå ind først, og så må kommunen selvfølgelig føre retssagen mod den person, som måtte have forbrudt sig mod loven, både erstatningsretligt og strafferetligt, hvis det er det, det drejer sig om.

Jeg synes, det er forargeligt, at vi kommer ud for tilfælde, som bliver opklaret af politiet, for-